

φάρδος

φάρδος, το, ουσ. [<φαρδύς + κατάλ. -ός], το φάρδος· η μεγάλη τύχη: «τέτοιο φάρδος δεν έχω ξαναδεί σε άνθρωπο!»·

- *έχει φάρδος*, είναι πολύ τυχερός: «δεν παίζει κανέναν χαρτιά μαζί του, γιατί έχει τέτοιο φάρδος, που δε σ' αφήνει να πάρεις χαρτωσιά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας